

ПТИЧИЯТЪ ДЪРВОДЪЛЕЦЪ.

Щомъ пукне зората, кълвачътъ отива на работа. Въ гората, гдето се издигатъ високи и голѣми дървета, работи той цѣлъ день. Не се лута много, а бързо познава и намира засѣхналитѣ дървета. Леко се катери по тѣхъ, оглежда ги и избира оня клонъ на дървото, който е нападнатъ отъ най-много врагове. Тамъ здраво се залавя съ прѣститѣ на краката си, които сж обърнати два напредъ и два назадъ и свършватъ съ остри, закривени нокте. Съ тѣхъ се държи, а съ кжсата си твърда опашка се опира така, че може да клати цѣлото си тѣло съ всичка сила, безъ да падне.

Слѣдъ това издига високо главата си, която заедно съ дългата му остра човка образува единъ чукъ, и почва да нанася по дървото силни удари и да върти съ човката си, като съ свределъ. Въ най-голѣмия разгаръ на работата, той изеднажъ спира и отива точно на срещуположната страна на дървото. Тамъ почва внимателно да разглежда. Би помислилъ човѣкъ, че кълвачътъ провѣрjava, дали не е гробилъ вече дървото.

Не. Той знае, че червейчетата и животинкитѣ, които разяждатъ дървото, сж се изплашили отъ неговитѣ удари и сж избѣгали на другата страна. И сега се готви бързо да пробие дупка пѣкъ тамъ и да почне да ги лови. За това му помага езика, който е доста дълъгъ, тънъкъ, твърдъ и заостренъ. Назъбенъ е още и като пила, та леко залавя и притегля къмъ устата червейчетата и другитѣ животинки.

Така работи кълвачътъ всѣки день и чисти дърветата отъ тѣхнитѣ малки, но пакостни неприятели.

Голѣмитѣ и дълбоки дупки, съ които покрива дебелитѣ дървета, се използватъ отъ малкитѣ птички за жилища и гнѣзда. Затова и кълвачътъ се счита *птички дърводѣлецъ*.

Най-хубавата отъ тия дупки, той избира за себе си, разширjava я, изглажда я и се настанjava да живѣе въ нея.